

S. CAMILLI
DE LELLIS,

FUNDATORIS CLERICORUM

Regularium Ministrantium infirmis.

DUPLEX.

DIE XV. JULII.

In festo S. Camilli de Lellis,
Fundatoris Clericorum Mi-
nistrantium Infirmis.

Duplex.

Omnia de Communi Con-
fessoris non Pontificis, præter
sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Ca-
millum ad animarum in
extrémo agône luctán-
tium subsidium singulári chari-
tátis prærogatíva decorásti:
ejus, quæsumus, méritis Spí-
ritum nobis tuæ dilectiónis in-
funde, ut in hora éxitus no-
stri hostem vincere, & ad cœ-
lestem mereâmur corónam per-
venire. Per Dóminum. In uni-
tate ejúsdem.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAmillus Bucclánici Thea-
tinæ Diocésis oppido
ex nobili Lelliórum fa-
milia natus est, matre sexage-
nária, cui grávidæ visum est
per quiétem, puérulum Cru-
cis signo in pectore munitum,
& ágmini puerórum idem sig-
num gestántium præeúntem,
se peperisse. Adoléscentem rem
militárem secúsus, sæculi ví-
tiis aliquámdiú indúlsit; donec
vigésimum quintum agens età-
tis annum tanto supernæ grá-
tiæ lúmine, divinæque offensæ
dolóre corréptus fuit, ut ubér-
rimo lacrymárum imbree illic
persúsus, anteaçtæ vitæ sordes
indefínenter abstérgere, novúm-
que indúere hóminem firmiter
decréverit. Quare ipso, quo

Officium S. Camilli de Lellis.

id cōtingit, Purificatiōnis beatissimæ Virginis festo die ad Fratres Minōres, quos Capucinos vocant, cōvolans, ut eōrum nūmero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti semel atque iterum compos factus est; sed scēdo ulcere, quo aliquādo laboraverat, in ejus tibia iteratō recrudescēte, divīnæ Providentiæ majōra de eo disponētis consilio humiliter se subjēcit, suūque victor illius Religiōnis bis expetitum, & susceptum hābitum bis dimisit.

v. Honēstum fecit illum Dōminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductōribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem ætēnam. **v.** Justum deduxit Dōminus per vias rectas, & ostēdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Romam profectus in Nosocomium, quod Insanabilium dicitur, receptus est; cujus etiā administratiōnem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate, ac sollicitudine verē patēna perēgit. Omnium agrorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extrēmo piis precibus, & cohortatiōnibus opem ferre solēmnē hābit; quibus in muneribus præclāra præbuit admirabilis patientiæ, invictæ for-

titudinis, & herōicæ charitatis exēpla. Verum cum animarum in extrēmis periclitantium, quod unice intendēbat, levāmini subsidium litterarum plurimum confēre intelligeret, triginta duos annos natus in primis grammaticæ elementis tyrocinium inter pūeros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adjūctis sociis, primajecit Congregatiōnis Clericorum Regulārium Infirmis Ministrantium fundamēta; irritō conātū obnitēte humani gēneris hoste: nam Camillus cœlesti voce ē Christi crucifixi, manus etiā de ligno avulsas admirando prodigio protendētis, simulacro emissā mirabiliter confirmatus, Ordinem suum à Sede Apostolica approbati obtinuit, Sodālibus quarto obstrictis maxime arduo voto, Infirmis, quos etiā pestis infecerit, ministrandi. Quod Institutum, quā foret Deo acceptum, & animarum salutī proficuum, sanctus Philippus Neri, qui Camillo à sacris confessionibus erat, comprobavit; dum ejus alūnnis decedēntium agōni opem ferēntibus Angelos suggerētes verba sapius se vidisse testatus est.

v. Amavit eum Dōminus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. **v.** Induit eum

eum Dóminus lorícam fidei ,
& ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

A Rctioribus hifce vincu-
lis agrotantium ministerio
mancipatus, mirum est, qua
alacritate, nullis fractus labo-
ribus, nullis deterritus vitæ pe-
riculis, diu, noctuque ad su-
preum usque spiritum eorum
commodis vigilaverit. Omnibus
omnia factus, vilissima quæ-
que officia demississimo obse-
quio, flexisque plerumque gé-
nibus, veluti Christum ipsum
cerneret in infirmis, hilari,
promptoque animo arripiebat;
utque omnium indigentis præ-
stò esset, generalem Ordinis
Præfecturam, cœlique delicias,
quibus in contemplatione de-
fixus affluēbat, spontè dimisit.
Paternus verò illius erga mise-
ros amor tum maxime effulsit,
cum & Urbs contagioso mor-
bo primum, deinde extrema
annonæ laboraret inopia, &
Nolæ in Campânia dira pestis
grassaretur. Tanta denique in
Deum & proximum charitate
exarsit, ut Angelus nuncupari,
& Angelorum opem in vario
itinerum discrimine experiri pro-
mereretur. Prophetiæ dono, &
gratia sanitatum præditus, ar-
cana quoque cordium inspexit;

eiusque precibus nunc cibaria
multiplicata sunt, nunc aqua
in vinum conversa. Tandem
vigiliis, jejuniis, & assiduis at-
tutus laboribus, cum pelle tan-
tum & ossibus constare videretur,
quinque molestis aequè
ac diutinis morbis, quos Mife-
ricordias Dómini appellabat,
fortiter toleratis, Sacramentis
munitus, Romæ inter suavissima
Jesu & Mariæ nomina, ad
ea verba, Mitis, atque festi-
vus Christi Jesu tibi aspectus
appareat, qua prædixerat ho-
ra, obdormivit in Dómino pri-
die Idus Julii anno salutis mil-
lesimo sexcentesimo decimo
quarto, ætatis suæ sexagesimo
quinto, quem pluribus illu-
strem miraculis Benedictus Dé-
cimus Quartus Beatis adscripsit.

✠. Iste homo perfecit omnia,
quæ locutus est ei Deus, &
dixit ad eum: Ingerere in
requiem meam: **✠** Quia te
vidi justum coram me ex om-
nibus gentibus. **†.** Iste est qui
contempsit vitam mundi, &
pervenit ad cœlestia regna.
Quia. Glória Patri. Quia.

Reliqua de Communi Con-
fessoris non Pontificis j. loco
Missæ. Os justi, de eodem
Communi cum Orat. propria,
ut supra.

HISPANIARUM.

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XIV. Senixis precibus Serenissimi Ferdinandi VI. Catholici Regis Hispaniarum benignè inclinatus concessit, ut in Regnis, & Ditionibus eidem Regi subjectis Officium S. Camilli de Lellis, Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Fundatoris, sub ritu Duplici cum Oratione, & Lectionibus secundi Nocturni, ab eodem Sanctissimo Domino Nostro approbatis in ejus die Festo ab omnibus utriusque sexus Christi Fidelibus, tam Secularibus, quàm Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitari possit, & valeat. Hac die 5. Januarii 1750.

D. F. Cardinalis Tamburinus, Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus, Secretarius.